

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 132/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 173/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. decembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 173/2007 o ochranu osobnosti a zaplatenie nemajetkovej ujmy.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že *„žiada sudcov Ústavného súdu, aby prestali porušovať Ústavu Slovenskej republiky a aby prestali brutálne persekúovať sťažovateľa a odmietaj jeho dôvodné sťažnosti z týchto dôvodov: 1) porušovať čl. 12 ods. 4 Ústavy SR... 2) porušovať čl. 19 ods. 1... 3) porušovať čl. 26 ods. 1... Za takýchto podmietok zo strany Ústavného súdu, ktorý zmaril circa 200 dôvodných sťažností za roky 2009 – 2010, len z roztopaše a pozície moci a jej zneužívania sudcami Ústavného súdu, podľa čl. 32 Ústavy... Ústavný súd sústavným odmietaním dôvodných sťažností spôsobuje D. B. chronickú stressovú traumú – ktorá bude vyhodnotená súdnymi znalcami a bude základnom pre vymáhanie nemajetkovej ujmy vo výške 10 miliónov EUR, nakoľko poškodenie zdravia zo strany súdov je evidentné a preukázateľné a vedie k dokonaniu justičnej vraždy, nevybavením ani jedného podania, a ak, tak protizákonným spôsobom...“.*

Z obsahu sťažnosti ďalej vyplýva:

„I.A. Sťažovateľ podal žalobu na Okresnom súde Bratislava II dňa 31. 07. 2007 sp. zn.: 16C/173/2007 proti orgánom činným v trestnom konaní, ktoré odmietali konať v o veci VP-3210/94 na OR PZ BA II a na Okresnej prokuratúre BA II sp. zn.: Pn 266/94 ktoré odstupom času bolo začaté na OR PZ BA IV a OP BA IV ako sp. zn.: OÚV-243/20-2002-Pk od roku 2002... Orgány činné v trestnom konaní teda rozhodovali protizákonne a marili konanie neadekvátnym konaním, chránili zločincov pred zodpovednosťou a urážali poškodených nečinnosťou a marením ich základných práv.

I.B. Presne rovnakým spôsobom maria trestné konanie tí istí proti S. (ďalej len S.), ktoré sa obohacovalo tým, že vybralo peniaze z fondu opráv bytového domu B., vo výške 981.000,- Sk ku dňu 24. 05. 2007 s tvrdením, že všetky peniaze boli použité na opravy na dome, čo je lož, pretože na dome boli vykonané len drobné opravy...

I.C. K dokazovaniu lúpeže peňazí z fondu opráv potrebuje sťažovateľ dôkazy – faktúry, zmluvy... a tieto nemôže získať od S., lebo mu ich jednoducho nedajú, ale prokurátorka JUDr. V. Č. odmieta konať pretože som jej nedoručil také dôkazy.

I.D. Preto bola podaná žaloba 16C/173/2007, ale zákonná sudkyňa rovnako odmieta zabezpečiť potrebné dôkazy, hoci je to jej povinnosť, rovnako súd nekoná a je v zbytočných prietahoch, súd dokonca ukrýva súdny spis pred sťažovateľom?!!!!

I.E. Okresný súd Bratislava II nečinnosťou umožňuje plynutie premlčacej lehoty a takto... sa súd a štátne orgány usilujú ochrániť zločincov pred trestným konaním, ktoré je činnosťou protizákonnou. Generálny prokurátor sa vo veci neangažuje a tak je spolupáchateľom páchanej trestnej činnosti S., keď trestné oznámenia proti S. podané v minulosti od roku 2005 sú všetky rad radom odbíjané proti zákonným spôsobom a teda aj protiústavným spôsobom a sú marené základné práva sťažovateľa.“

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„II.A. Okresný súd Bratislava II porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v konaní 16C/173/2007.

II.B. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava II konať vo veci 16C/173/2007 bez ďalších prietahov a zabezpečiť dôkazy pre spravodlivé súdne konanie, bezodkladne.

II.C. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava II zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 10.000 EUR v lehote 3 dni od právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu...“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 173/2007.

1. Ústavný súd zo svojej rozhodovacej činnosti zistil, že o totožných námietkach sťažovateľa už rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 258/09-6 z 27. januára 2009, pričom sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, čo odôvodnil tým, že „podanie sťažovateľa... obsahovalo urážlivé výroky na adresu súdu, na sudcovský stav, bolo dehonestujúce a obsahovalo neopodstatnené obvinenia s náznakom kriminálnej činnosti súdu“, a teda „správanie sťažovateľa... možno označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takeého práva“.

Sťažovateľ bol zároveň oboznámený aj s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý vyslovil: „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk.“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Vo svojej konštantnej judikatúre ústavný súd už viackrát uviedol, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní (napr. III. ÚS 52/06, III. ÚS 49/07, II. ÚS 28/09).

2. Pri predbežnom prerokovaní opakovane podanej sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že aj táto obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované v tomto prípade ústavnému súdu. Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ svojimi výrokmi obsiahnutými v sťažnosti prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo urážal ústavný súd, čo je v rozpore s princípom zachovávanía elementárnej úcty k jeho sudcom. Taktiež správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je znevážiť samotný ústavný súd, možno označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Z obsahu vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 16 C 173/2007 ústavný súd zistil, že sťažovateľ (navrhovateľ) už v návrhu podanom okresnému súdu 31. júla 2007 na ochranu osobnosti a zaplatenie nemajetkovej ujmy proti prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava II a Krajskej prokuratúry v Bratislave, ako aj generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) označil týchto ako „štáto-mafiánov“, pričom takýto útočný tón a hrubo urážlivý jazyk používal aj v ďalšom priebehu konania, keď napríklad:

Dňa 28. marca 2008 sťažovateľ doplnil svoj návrh, pričom na adresu generálneho prokurátora uviedol: „*Tento človek otvorene chráni zločincov!*“

Dňa 7. mája 2008 sťažovateľ rozšíril návrh o ďalšiu prokurátorku, ktorú označil ako „*sprostú*“.

Dňa 1. apríla 2010 sťažovateľ predložil okresnému súdu „*návrhy na doplnenie súdneho spisu*“, pričom uviedol, že „*Slovenská republika je skriminalizovaný štát, v ktorom majú návrh kriminálnici, ktorým napomáhajú prokurátori, vyšetrovatelia a napokon aj sudcovia... Štáto-mafiáni, zneužívajúci moc brutálne surovo odmietajú plniť si povinnosti, vynucujú dôkazy, ktoré žalobca nemôže získať...*“.

Dňa 29. marca 2010 sa konalo pojednávanie, na ktorom bol prítomný generálny prokurátor. Sťažovateľ sa pojednávania nezúčastnil, hoci doručenie mal vykázané. Pojednávanie bolo odročené na neurčito. Následne 1. apríla 2010 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie sťažovateľa z neúčasti na pojednávaní, v ktorom uviedol: „*Súdna znalkyňa... je zločinec, ktorý zatajil v posudku brutálne násilie páchané na žalobcovi...*“

Vychádzajúc z uvedených okolností daného prípadu ústavný súd hodnotí správanie sťažovateľa od začatia konania vedeného okresným súdom ako také, ktoré je v rozpore s cieľom Občianskeho súdneho poriadku vyplývajúcim z § 1, a teda že postupom súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní má byť zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. Sťažovateľ sa svojím návrhom domáha ochrany svojej osobnosti proti odporcom, ktorých (paradoxne) hrubo uráža a dehonestuje; jeho hodnotiace komentáre a používanie expresívnych výrazov považuje ústavný súd za neprimerané.

Keďže sťažovateľ v takomto správaní pokračoval aj v konaní pred ústavným súdom, pričom na jeho neprijateľnosť bol ústavným súdom viackrát upozornený, bola jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľa nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2011